

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XI. Matrem Theressam de Iesu idem Pater plurimum iuuit: & illa
habuit reuelationem de prædestinatione P. Balthass.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

CAPV T XI.

*MATREM THERESSAM DE
Iesu idem Pater plurimum iuuit: & illa
habuit reuelationem quandam de pra-
destinatione Patris, ut magis
ipse respiraret.*

LITERA insignis foemina, quæ tunc Abulæ erat, ubi Deum illam posuit; ut esset sanctitatis exemplar, non solum in illa ciuitate; sed etiam in toto orbis Christiano, fuit beatissima illa Mater Theressa de Iesu tun-
monialis in monasterio Incarnationis Carmeli-
tarum Calceatarum, quæ postea fuit insignis fun-
datrix monialium Carmelitarum Discalceatarum,
cuius sanctam vitam, ut pote toti mundo notissi-
mam hic non referam, tum quod libri de ea sint e-
ditii; tum quod heroica eius facinora abunde illa
manifestant: propter quæ est verè nostræ Nationis decus. nam quemadmodum Hispania ex prouidentia diuinâ protulit Ecclesiæ sanctæ illustres
duos Patriarchas, Sanctum Dominicum, & Sanctum Ignatium, adeò insignium duarum Reli-
gionum Fundatores, quales sunt Prædicatorum,
& Societatis Iesu: ita eadem prouidentia dedit
nunc, quod antea non dederat, sanctam scilicet,
& strenuam foeminam Matrem & Fundatricem
mulierum Religiosarum adeò perfectarum:

qua

quæ eadem iuuit, vt resuscitaretur, ac renouatur; aut certè noua quoque fieret similis Religio virorum. ad quod præstandum præuenit eam Deus extraordinarijs misericordijs, & Pater Balthasar plurimùm eam iuuit, vt ipsamet fatebatur: nam interroganti cuidam ex suis monialibus, an sibi expediret cum sancto Patre isto agere; respondit magna Dei erga te esset misericordia. nam talis est, cui anima mea præ alijs omnibus plus debeat in hac vita, & qui præ alijs adiuuit me, ac direxit in via ad perfectiōrem. Et in eo libro, quem iussu Confessarij sui edidit, referens, quod tota sua foelicitas fuisset, egisse cum Patribus Societatis IASV, quantumque profecisset ex primo Confessario, quem ex ea habuit; addit de secundo: (qui fuit Pater hic B A L T H A S S A R) hic cœpit me ad maiorem perfectionem promovere: dicebatque mihi: ad placendum omnino D E O, nihil me præterire debere: magnaque industria, & suauitate exuit me priuatis amicitijs.

§. I.

Et re ipsa ita fuit: nam primum, quod apud illam effecit, fuit, præscindere aliquem excessum, quem in suis initijs in hoc genere habebat. cum enim valde esset illustratus, & expertus; nouerat, ingens detrimentum ex priuatis amicitijs, & nimijs affectionibus ad creaturas prouenire: etiam si alias bonæ esse videantur. nam per eas, aiebat, captiuari cor; & amittere libertatis & ingenuitatis priuilegium,

H 3

gium,

gium, quo Deus illud donauit, cùm hominem condidit; fierique inhabile & ineptum ad familiaritatem cum ipso Dominu[n]o nostro. Trahunt enim post se cogitationes ad personam amatam; furantur tempus, nec locum relinquunt, quo Deus in corde maneat; nec ut ipsum possit soli suo Creatori adhærere, & viviri. Cùm igitur ille aduerteret, seruam hanc D[omi]ni difficultatem magnam sentire in renunciandis aliquibus, bonis alias amicitijs, eò quod ingratitudinem reputaret; non benè velle, & id ipsum ostendere ei, à quo sciebat se amari: dedit operam, vt hoc impedimentum dexterè remouere, suadēs ei imprimis, vt per dies aliquot rem serio D[omi]no commendaret, dicens in eum finem hymnum: Veni Creator Spiritus, vt lucem diuinam impetraret, qua posset, vtrum melius esset, discernere: quod cùm illa fecisset, adeò illi foeliciter euenit: vt in quodam Raptu dixerit ei Dominus: nolo, te amplius conuersationes cum hominibus habere, sed cum Angelis. Ex quo tempore nec solatium nec amicitiam ullam habuit cum persona aliqua, quæ non esset fidelis Domini serua, abscessis omnibus imperfectionibus, & excessibus, quos in ea materia habere solebat. Ex his apparet periti huius Magistri prudentia ac dexteritas, qui noluit vno tractu amicitias illas euellere, sed ipsam in bona via collocare, vt ipse Deus noster, cuius hoc est opus, eas euelleret. Eò enim industria nostra est dirigenda, dum cum illis personis agimus, quibus Deus solet se communicare.

Cap. 24. vi.
te ipfus.

EAN-

EANDEM etiam mortificabat reprimendo accelerationes præproperas in aliquibus rebus, quas cupiebat: ut sic fieret sui ipsius Domina, etiam in rebus bonis, de quibus agebat, iuxta illud Apostoli: *a omnia mihi licent, sed non omnia expedient;* a I. Cor. 6. 12 neq; ego sub vilius redigar potestate. Semel hæc sancta valde anxia scripsit ad illum absentem Epistolam, rogans ut statim illi responderet, eò quod valde esset afflcta. Sed Pater Balthassar iudicans, expedire potius illam mortificare; & anxietatem illam & festinationem moderari, statim quidem ad literas respondit: sed in ipsa supercriptione adiecit, ne intra mensem integrum illas aperiret: quod illa fecit cum magna sui mortificatione.

Sed multò amplius illam probauit tempore aduersitatis & tribulationis eius, circa modum & viam, qua Deus illam deducebat, quæ erat valde excelsa & extraordinaria: aliquando enim ex instituto cum ea agens, dicebat illi, omnes existimare, esse Dæmonis illusionem, quod illa habebat, ac sentiebat: & ipse insinuabat, se idem sentire. Prohibuit illi Communionem sacram per viginti dies, vt experiretur, quomodo id ferret: & tot lib. t. c. 2. de mortificationibus eam exercebat, vt sepius senserit temptationem ab eo abstинendi, adeò se ab eo affligi ac premi sentiens: Sed quoties id facere statuebat, grauem in anima sentiebat reprehensionem, eam deterrentem, ne ab eo discederet: & ita mansit cù eo constans, & concepit magnam erga eum reverentiam, & amorem. Et quidem merito: cùm enim ipse certò cognouisset veritatem boni spiritus huius sanctæ tum ex luce sibi à Deo com-

municata; tum ex ea, quam ex libris spiritualibus in eum finem ab ipso lectis hauit; ac denique ex adhibitis probationibus: recepit in se valde se-
riò, vt illam tueretur & ab alijs defenderet; & ita
fuit semper eius solatium, protectio, & refugium
ad ferendas aliorum contradictiones, nec defici-
endum in tanta iudiciorum varietate, quæ circu-
ipsius Spiritum ferebantur. De qua re cum illa lo-
quuntur in capite 28. libri sui ait: se ijs, qui ipsi ob-
ijciebant, quod esset à Dæmone illusa, & quod
eius reuelationes essent falsæ, respondisse, id est
non posse: nam se experiri in seipsa profecti in
exuendis vitijs, & virtutū augmentū: & mox hec
verba subiicit, quibus ostendit, quanti faceret.
Balthassarem Aluarez. Confessarius meus, Pater
scilicet quidā valde sanctus ē Societate Iesu: hoc
ipsum respondisse cognoui. Ille erat valde pru-
dens, & humilis: quæ tanta eius humilitas multas
mihi attulit molestias: nam, et si vir esset magna
Orationis & Eruditionis, non ramen fidebat sibi
psū: quia necdum Deus illū eadem via deducebat:
tulit & ipse multis modis graues mecum molestias:
nouit, ipsi dictū, vt sibi caueret à me, ne à Dæmone
deciperetur, si meis dictis fidē adhiberet. ad quod
persuadendum adducebant varia aliorū exempla:
id quod valde me angebat, & verebar, ne fortè
defuturus esset, qui meam Confessionē vellet exci-
pere: fuit verò Dei prouidentia, quod ille con-
stans esse voluerit, measq; Confessiones excipere.
Sed tatus ipse erat Dei seruus, vt eius causa cuius
rei se exponeret: & ita mihi dicebat: caue, ne Deū
offendas; neq; ab ijs, quę tibi prescribo, recedas: &
sic ne timeas, me tibi defuturu. Séper me animabat

& bo-

& bono animo esse iubebat, præcipiens, ne quid illi occultarem: nam si id facerem, etiam si Dæmō esset, qui mecum ita ageret, non posset mihi nocere: & potius Deum ex malo, quod ille animæ meæ machinaretur, bonum deducturum. Ego autem cum tantopere timerem, in omnibus ei parebam, licet minus perfectè: nam satis multa à me perpeſſus est per triennium, cùm meas Confessiones audiuit; in magnis enim persecutionibus, quas habui, & multis rebus, in quibus Deus permettebat, malè de me iudicari, cùm ſæpe innocēs eſsem: in omnibus, inquam, illis ad Patrem ipsum recurrebatur, & reus mei cauſa agebatur, cùm eſſet plāne innocentis. Imposſibile fuifſet, niſi tantæ vir Sanctitatis fuifſet, eumque Dominus animasset, tantū ferre potuiffe: oportebat enim illis responderem, qui iudicabant, me planè perire: nec tamen ipſi credebāt: sed & me quietam reddere, metumque, quo ego afficiebar, curare oportebat. Ille magna ſua pietate me ſolabatur, quod ſi ipſe ſibimet credidiffet, non ego tanta perpeſſa fuifſem: Deus enim veritatem illi omnium aperiebat, nam & ipſum Sacramentum (quod ego quidem credo) lucem & notitiam illi dabat. Hęc ſunt Sanctæ illius matris Theressæ verba, quæ apertè indicant Patris Balthassaris humilitatem & prudentiam, qui in rebus adeò grauibus nolebat proprio ſuo ſenſu duci: qui tamen adeò erat rectus, vt inter tot aberrantes, quod ipſe ſentiebat eſſet rectum; & quod ipſe probabat, omnes iam probant. Quod autem vltimis verbis ait: quod Sacramentum lucē illi & notitiā daret, inſinuat reuelationes, quas Pater, dum ſacrum Miffæ celebraret, habere solebat de

H 5 ijs,

ijs, quorum gerebat curam, ut supra cap. 6. est di-
ctum. Ex quo intelligimus, sanctum hunc virum
magnam habuisse de sanctitate, & spiritu sancto
huius Virginis opinionem; quam & ipsa satis-
tendebat in adeo exacta Obedientia, qua tan-
quam aliqua infans se illi subiiciebat in omni-
bus, quae ille prescribebat. Quaedam insignis Do-
mina valde pia, & in utrumque benè propensare
culit: Patrem Balthassarem sibi aliquoties valde
exaggerasse huius Matris sanctitatem; & Maria
Dicitæ multum eam prætulisse; & addidisse: vi-
detis, quantum Theressa de Iesu à Deo habeat; &
qualis illa sit eadem tamen ad omnia, quae illi di-
co tanquam infantula ali qua se gerit.

¶. II.

EANDEM etiam valde iuuit in constitutio-
ne Monasterij Recollectionis. nam licet ob
importunam contradictionem, quæ circa
illud oriebatur, iussit illā ad tempus supersedere:
& quia dubius erat, in id magis propendebat, ne
ulterius progrederetur: Dominus tamē noster, qui
in cœptis progredi iubebat, iussit, Cōfessario suo
dici, ut matutinā orationem institueret supra illū

a Psal. 91. 6. versum Psalm. 95. a Quam magnificata sunt opera
Ribera. lib. 1. tua Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes
cap. 14.

tue. In qua oratione P. Balthasar manifestè vidit,
illud esse, quod Deus volebat; & quod per unā sce-
minā mirabilia sua esset ostēlurus. quare dixit illi,
non esse amplius dubitandum, sed rediret ad agendum
de illius Monasterij fundatione, in qua ipsam di-
rexit, & in cōdendis constitutionib. ac legibus iu-
uit, quibus nunc omnes gubernantur, qui in ea Re-
ligione viuunt. Et licet sancta hæc Virgo, ut pote
valde

valde prudens, consilia sua cū alijs grauibus, eruditis, & spiritualib. viris sacrarū aliarū Religio-
nū, & nominatim gloriosi Patris S. Dominici cō-
tulerit: quādiu tamē P. Balthassarē apud se habuit,
hic fuit ordinarius eius Magister & Consiliarius,
qui etiā postea illā iuuuit in fundatione Monasterij
Metinēsis, & Salmātini, cūm illorum Collegiorū
fuerit Rector. Nā postquā discessit Abula, neq; ipsa
neglexit ad eum recurrere in suis dubijs & nego-
tijs, (quā ratione fieri poterat) nec ipse passus est
occasionēm occurrentem illam iuuandi, elabi, li-
teris, consilijs & alijs diligentijs iuxta occuren-
tes necessitates.

IN cuius rei testimonium fabijciam hic partem
cuiusdam Epistolę, quam Salmantica ad illam de-
dit, consolans illam in quibusdam angustijs con-
stitutam. Iesus, inquit, tibi sit lux & solatium, has
scribo potius propterea, quod id petieris, quām
quòd indigeas aliquo meo solatio, quo animum
tibi addam, siquidem etiam in leuioribus ictibus
soles prius à Deo moneri, præueniri, & roborari.
b Absit mihi, inquit S. Paulus, *gloriari nisi in cruce b Gal. 6,14*
Domini nostri Iesu Christi. Et ego dico absit à me
etiam, vt cogitem, te posse in alio gloriari, siqui-
dem tuus spiritus magnam reputat gratiam, tan-
tum de eius dulcedine degustasse. Si Deo valde
placet, vt moriatur Isaac propria scilicet nostra
delectatio: verè est magnum beneficium repu-
tandum, quod Abrahamo ignem & gladium of-
ferat, quo statim sacrificiū peragatur. Nō me pre-
munt huiusmodi angustiæ, cūm sciā in quanta la-
xitate & iucunditate vivāt in eis, qui diligunt Deū
& expertus sum fœliciores rerū tuarum euentus
per

per huiusmodi media, quām per alia magis grati,
 & fauorabilia sperabantur. Remedium itaque.
 rit, benē sperare, tacere, ac Dominum continuo
 orare, vt ipse det indicium, quōd hoc illi placeat;
 ipse siquidem solus manifestare potest suorum
 perum virtutem, suorumque consiliorum magni-
 tudinem populo suo. Ego, Domina, faciam hic
 meum Officium, & vbiunque vtilis esse po-
 tero.

Hæc Pater Balthassar scripsit, & re ipsa præsti-
 tit, attendens semper rebus huius sanctorum, & mo-
 nialium eius Metinæ, Salmanticæ, & Vallis-Ole-
 ti, & vbiunque fuit: afficiebaturq; singulari con-
 solatione, agendo cum illis de rebus ad animam
 pertinentibus: reputans eas tanquam lampades
 accensas, diuino amore ardentes: sicut solēt lam-
 pades coram Sanctissimo Sacramento. Observa-
 tum est autem, hanc eius operam fuisse Deo gra-
 tam, ex aliquibus rebus obseruatione dignis, quæ
 illi euenerunt, vt suis locis inferius referetur.
 Nunc finem imponam referendo insignem quan-
 dam gratiam & fauorem à Deo D. N. ipsi P. Bal-
 thassari per Sanctam hanc Virginem exhibitum,
 quo operam & laborem remuneravit, quem eius-
 dem Virginis cansâ suscepit; eumq; multum; ad
 progrediendum iuuit. Nam huiusmodi poeniten-
 tes, vt suprà est insinuatum, non minus iuuant
 suos Confessarios, quām ab eis adiumentur. Erat
 itaq; semel Pater Balthassar valde anxius ex qua-
 dam tentatione de prædestinatione sua, dispu-
 tans, & obijciens ac respondens sibi, an esset sal-
 uandus nec ne: & sancta hæc Virgo id aduertens,
 recurrerit ad Dominum nostrum, vt dignaretur illi

adesse:

adesse: qui ei reuelauit, ipsum fore saluum; ostenditque illi præstantem quendam locum, quem in celo esset habiturus, & adiecit, quod ille tunc in terra esset in' adeo excuso perfectionis gradu constitutus, ut eo tempore nullus esse in altiori: & iuxta talem gradum reddendos illi gloriæ gradus in celo. Hac accepta reuelatione, dixit illa P. Balthassari: vt bono esset animo: nam Magistrum (ita ipsum Christum D. N. compellabat) sibi dixisse, esse certam ipius saluationem. A quo momento ita fuit ipse consolatus, tantumque animum sumpsit: vt aduerterit verè fuisse coelestem reuelationem: & ipsamet sancta idem multis alijs Societas Patribus, & aliquibus suis monialibus, alijsq; personis religiosis retulit, quæ id tanquam certissimum referebant. Et ipsem P. Balthassar habuit postea similem aliam reuelationem, vt suo loco dicetur. Non tamen prætermittam, quod in hac reuelatione refertur consideratione valde dignam quo tempore illa fuit facta, & in ea dictum, quod ipse excederet in perfectione reliquos tunc in terra existentes, plurimi erant insignis sanctitatis in Ecclesia, & in ipsa Societate, & extra illum: quod si tunc a' led ille excellebat in sanctitate: quanto amplius in ea profecerit postea, cùm aliquot adhuc annos superuixerit: multisque heroicis diuini obsequij operibus studuerit? Deinde non solet Deus huiusmodi arcana reuelare, nec velle manifestari personis non satis in virtute solidis, ob periculum alicuius arrogantiæ & superbiz, aut ne de suo profectu aliquid ex negligencia relaxent. Cùm igitur ipse voluerit eam manifestari eidem Patri; imò & ipsem etandem mania

126 VITÆ R. P. BALTHASSARIS
manifestauerit; magnū signum est, fuisse illū valde
in profunda humilitate, & feruenti Zelo quo-
die in virtute proficiendi radicatum, & quod ea-
dem reuelatio magis ipsum impulerit ad egregiu-
m facinora aggredienda: multosq; labores pro Deo
suo & animarum salute subeundos. Dicere etiam
licet: magnam eius hanc sanctitatem significaran-
tē fuisse per illam magni splendoris coronam, quā
eadem S. Virgo coronatum eum vīdit, dum sacra
celebraret ut cap. 6. supra est dictum. Deprehe-
sum est autem, quanti illa suum hunc Confessarii
faceret: siquidem hanc visionem ad propriā suā
consolationem scripsit & notauit in secretioni-
bus suis chartis; quas diligentissimè custodie-
bat: quā postea peruererunt ad manus Episcopi
Taraconensis Dydati Iepesij, qui sanctæ huius vi-
tam edidit: & in eis eam legit, alijs legendam pro-
pōsuit. Idem confirmat, quod eadem Sancta dixit
cuidam præcipuæ Dominæ, quā postea alijs remu-
lit: quod de nullo Orationis puncto, aut modo
loqueretur ipsa cum P. Balthassare, in quo ipse
non præcederet: quod mirum fuit dictu, cum ipsi
Sanctæ plurimum Deus in hoc genere communi-
cauerit: huiusmodi autem donum ordinariè non
datur nisi ei; qui alias multum profecerit. Sed

breui videbimus, fuisse valde verisimile,
quod hæc sancta Mater de-

eo dixit.
* *

CAP.

D. Anna
Enriquez.